

pojema razsajanje pouličnjakov v Budi in Pešti a treba je bilo bajonetov. Ujeli so 710 razsajalcev ter jih zaprli, kamor so jih ravno mogli. — V Krakovem na Poljskem obstoji domače zavarovalno društvo 25 let in stoji na trdnih nogah. Ko je obhajalo uno nedeljo svojo 25letnico, bil je to velik praznik za vse Poljake. Od vseh krajev so bili tje prišli odlični možje. — V Pragi so imeli pa gledališne predstave ob praznikih in udeležilo se jih je veliko Čehov, bivačih po Nemčiji. Svet se pa zavoljo tega še ni podrl.

Vnanje države. Od kar je postalo mirno med Grki in Turki, pogodili ste se tudi Črnogorci pa Turčija gledé mej, kakor so jih jima bili v Berlinu odločili. — Po Srbiji se klati baje več roparskih čet ter je treba vojakov, da jih razpršé. Mogoče, toda drugi menijo, da so te roparske čete samo v glavah ministrov, ki se bojé ustaj, za to pošljejo pa v kraje, kjer se jim zdi nevarno, vojakov. — Bolj ko ruski vladi preseda bolgarski knez, bliža se ona pa Srbom ter išče pri njih podlage za večji upliv na balkanskem polnotoku. Sedaj biva v Belem gradu ruski veletržec Muranovič ter se dogovarja za ožjo trgovsko zvezo med Srbi in Rusi. — Nemčija se še ni razodela, kaj misli ona o rečeh, ki se vršé na Bavarskem. Sedanji upravitelj države, princ Luitpold ni pri liberalnih Nemcih na dobrem glasu. — Volitve v Belgiji so za drž. zbor končane, v njem bode odselej 97 katoliških, 41 pa liberalnih mož. — Delalci so v velikem shodu v Bruselju sklenili, da se bodo le na postavni poti potegnili za pravice delalcev. No, sklep je sicer dober, toda kdo nam je porok, da se ga tudi držé? — Gladstone, angleški prvi minister je propadel s svojim predlogom gledé irske samouprave. Mož hoče sedaj državni zbor razpustiti in si obeta iz novih volitev ugodno večino. V Belfastu je bila že uni petek huda praska med kat. in prot. Ircei. — Na Francoskem so se uporni delalci v Decazeville premislili ter se z binkoštnim torkom podali na delo. Z izgonjbo princev bode resnica, kajti dotično postavo vzprejme če prav z malo večino nazadnje še tudi senat. — Italijanski drž. zbor pričel je dne 10. junija svoje delovanje. Kraljev prestolni govor zatrjuje, da se sedaj ni bati vojske, kajti vse države čutijo potrebo miru. Kolera pojenjuje le po malem, v nedeljo še je v Benetkah 5 ljudi zbolelo, 5 pa umrlo; tudi v Bari še je ena oseba umrla, dve pa ste zboleli.

Za poduk in kratek čas.

† Božidar Rajč.

Vemo, da ustrezemo svojim bralcem, ako jim popišemo na drobno, kak da je bil pogreb našega Božidara.

Kakor ga opisujó Ljubljanski listi, bilo je o njem v resnici sijajno, kaj še-le, kdor je mogel pri sprevedu biti!

Iz štajerskih krajev bilo je kacic 40–50 gospodov prišlo, sicer pa, pravi „Slovenec“, se ga je udeležilo toliko slovenskega razumnštva, da so se tri strani „Zvezde“, okoli katere so nepozabljivega ranjcega nesli, s sprevedom opasale.

Sprevod so začele sirote iz zavoda Lichten-thurnovega s sv. rožnim vencem, za katerimi so se uvrstile štiri zastave s svojimi društveniki, in to „Sokoli“, „Šišenska čitalnica“, „Št. Vidska čitalnica“ in pevci Ljubljanske čitalnice s „Slavci“. Za temi je prišel frančiškanski konvent s križem, čč. duhovščina, med katero je bilo več gospodov iz Štajerskega cerkveno oblečenih, župnijska duhovščina frančiškanske župnije in mil. g. prošt dr. A. Jarc, ki je v ornatu ranjcega spremljal in pozneje k večnemu počitku materi zemlji izročil. Za duhovni nesli so lepo z venci okrašeno krsto nosilci frančiškanske cerkve; za njo so šli najprvi bližnji sorodniki ranjcega, za temi pa ostali žalujoči, vseskozi prijatelji, znanci ali pa čestilci ranjcega.

Lahko se reče, da je bil tukaj zbran cvet slovenskega razumnštva iz vseh stanov. Dijaki srednješolci z bogoslovci in narodnimi gospemi in goscipami, katerih se je tudi prav lepo število sošlo, zaključili so izredno dolgo vrsto spreveda. Dijakom pa se je bilo prepovedalo, da niso smeli vencev nositi pri pogrebu. Bilo jih je dvainštirideset, vsi s traki in dragoceni, 16 je bilo štajerskih. Nosili so taiste vrli naši „Sokoli“, kar se jim je posebno lepo podalo in je sprevod še zdatno povzdigovalo v slovesnosti.

Pomikal se je sprevod iz Tržaške ceste po Knafjevih in Šelenburgovih ulicah okoli „Zvezde“ memo „Slovenske Matice“, kjer je bila črna zastava razobešena, po glediških ulicah preko Marijnega trga in Slonovih ulic na Dunajsko cesto. Ulice in trgi so bili od hiše žalosti pa do pokopališča vse skozi z gledavci obstavljene. Čitalniški pevci v zvezi s „Slavcem“ zapeli so ranjkemu pred hišo prekrasno tožno-veličastno pesem „Oče naš“, na pokopališču pa „Nad zvezdami“ in „Blagor mu“. Izročitev blagega ranjcega materi zemlji izvrševal je na južni strani kapelice na starem pokopališču v sosesčini grobov dr. Bleiweisa in Josipa Jurčiča mil. prošt dr. Jarc v slovenščini.

Po cerkvenem pravilu posvetil je g. dr. Josip Vošnjak nekaj jako zbranih in v srce segajočih besedi zaslužnemu rojaku, kateremu se je tudi spolnila vroča želja, da bi v domači zemlji počival. Ne bode spal sicer v rojstni zemlji zelenega Stajarja, pač pa v rodnej zemlji, v središču Slovenije, v družbi slavnih

prvoborniteljev in iskrenih prijateljev svojih dr. Bleiweisa in Josipa Jurčiča. Ranjki Raič, pravi dr. Vošnjak dalje, imel je čuda plemenito in za narod svoj neizmerno goreče srce, katero ni druge ljubezni poznalo, kakor ono do Boga in do svojega naroda. Bog mu bode sedaj ondi po svoji milosti poplačal, narod njegov, nesrečni slovenski narod, stoji pa globoko v srce žaljen pri zevajočem grobu, ki je zopet jednega naših najboljših v žrtev zahteval. Narod okoli črne gomile zbran britke solze pretaka po možu, kateri ga je tako nesebično in požrtvovalno ljubil. Sladko spavaj toraj predraga duša in dika slovenskega naroda. Onkraj groba prejel boš plačilo, ki si ga ti v tolišnji meri zaslužil. Sladko spavaj!

Tako nekako glasilo se je poslovilo od groba nepozabljivega Božidara Raiča, župnika v Halozah in državnega poslanca. Kolikor je bilo ondi zbranih Slovencev in lahko rečemo, da nas je bilo na tisoče, niti jednega ni bilo, da bi mu ne bile silile solze srčne žalosti v oči, mnogim so pa kar curkoma lile. Ob Raičevem grobu ni bilo nikake obupne žene ali osiročene dece, ki bi bila po njem jokala, zato je pa jokal in prezgodnjo zgubo svojega odličnjaka obžaljeval ves narod slovenski brez razločka stanú in strank. Bog mu daj večni mir, saj časnega si mož ni nikdar privoščil in večna luč naj mu sveti!

Smešnica 23. Zdravnik: „Ljubi moj kako vam je kaj?“ Bolenik: „Tako, tako, slabo — ne slišim.“ Zdravnik: „Kolikokrat sem vam že rekel, da ne pijte žganja.“ Čez 14 dni. Zdr.: „No kako je?“ Bolenik: „Ni vam, g. doktor, treba upiti. Ubogal sem, nisem več pil žganja in dobro slišim.“ Po 8 dneh. Bolenik: „Kaj ste rekli, g. doktor? — zopet ne slišim.“ Zdravnik: „Ste torej pa že pili žganje!“ Bolenik: „Sem, g. doktor; saj kar sem bil doslej slišal, vse ni bilo toliko vredno, kakor frakelj žganja.“

Razne stvari.

(Cesarski dar.) Za šolo v Šoštanju so svitli cesar darovali 200 gold. iz zasebne blagajnice.

(Na znanje.) Ker utegne zanimati naše bralce in v obče čestilce Bož. Raiča, vsled katere bolezni je rajnci umrl, uprašali smo v dotičnih krogih o njegovi bolezni in reklo se nam je, da je umrl vsled bolezni na ledvicah ali obistih.

(Nevihita.) Na binkoštni ponedeljek je bila dopoludne po severnih straneh Pohorja huda nevihta. Pri sv. Antonu je zdrknila strela s tira ter je že blizu pri tleh prišla v cerkev, v kateri se je sv. opravilo ravno končalo. Dve ženski je omamila, eni pa le nekaj nogo pobila.

V gnječi, ki je vsled tega bila med ljudmi nastala, so neko deklinico nekaj, necega fantka pa precej pohodili.

(Samomor in poskus samomora.) Pri nas v Mariboru postajajo že mladi ljudi siti življenja. Te dni se je nek učenec na tukajšnjem učiteljskem vlegel pred žel. vlak; ta ga je seveda zdrobil, nek drug, 19letni malar, pa se je v usta obstrlel in bode težko ostal pri življenju.

(Na železnici.) Uni den je na železnici med Ptujem in Pragarskim trileten fantič teklen čez železnico v hipu, ko je vlak prihajal. Čuvar, ko ga ugleda, hiti brž za njim, da ga potegne s tira, toda mašina ujame čuvarja ter ga trešči v stran, da obleži v nezavesti. Ko se vlak ustavi, bilo je že 27 vagonov prek fantiča zdrdralo, vendar pa so še potegnili fantiča brez vsake škode izpod 28. vagona. Tudi čuvar je prišel k zavesti.

(Brez potrebe.) V Tešni vesi v Savinjski dolini se je obesila ženska stara že 81 let. No tej bi pač ne bilo treba dolgo čakati na naravno smrt.

(Zasip jame.) Pri Veliki Pirešici se je udrla jama, iz katere so kopali žveplo, in je zasipala tri delalce. Pravi se, da se je bilo kaj tacega bati že delj časa. Ako je to resnica, pa zadeva dotične podjetnike velika odgovornost, da so še pustili delalcem iti va-njo.

(Srenjski zastop.) V Vranskem trgu si je novi obč. zastop volil za župana gosp. Antona Kumra, v svetovalec pa gg.: Jožefa Musija, Šimona Oseta, Luka Gradišnika, Franca Govediča, Toma Turnška in Franca Kovčeta.

(C. kr. namestnik), baron Guido Kübeck, je zadnji teden bil v Celju, ter si je tamošnje šole, c. kr. gimnazijo, meščansko in ljudske šole ogledal.

(Preklic.) Listi ali glasila nemških liberalcev v Gradcu, Mariboru in Celju, so bili, naj bi nemškemu svetu pokazali, kako da je slov. ljudstvo hudobno, grdo laž raznesli, da so „slovenski vandali“ spominek grofa Auersperga na Bledu razbili. Ker pa to ni resnica, bifa bi njih dolžnost to laž preklicati a tega ne marajo, vsaj do čista ne. Tako pravi „D. W.“ v Celju, da še ni spominek padel slovenski drhali za žrtev. Kaj bi sirota dala za to, ko bi mogla reči, da se je to v resnici izgodilo!

(Okrajna priklada.) Okrajni zastop v Brežicah naložil je posestnikom tega okraja 30% okrajne priklade. To je veliko, ako pomislimo, da je 35% že dež. priklada in Bog zna, koliko je še občinske priklade pri dotičnih srenjah.

(† Franc Cerjak), eden najpremožnejših, pa kar je še več vredno, eden najpobožnejših kmetov velike Rajhenberske fare, umrl je binkoštno praznike, komaj 42 let star. Bil je